

EL DIAMANT DEL DRAC

Un dia assolellat l'Elsa, la Inés i el Mario estaven avorrits a casa seva. L'Elsa tenia nou anys, la Inés en tenia onze i el Mario set. Ells eren germans i vivien en una casa molt gran en mig del bosc, un bosc que era especial per a ells tres, perquè era màgic, però la gent de la ciutat no ho sabia, només ells.

Aquell mateix dia l'Elsa va suggerir als seus germans que si volien anar a fer una excursió pel bosc. Tots dos van dir "Sí!" i es van aixecar d'una revolada de la cadira i es van preparar per sortir. Van agafar una motxilla amb una cantimplora, tres carmanyoles (per ficar dins pedres, fruits del bosc...) i el parxís per poder jugar. Ja llestos, es van posar en marxa cap al bosc. Van caminar cap endins i van anar agafant mores, maduixes, flors, pedres... Però van veure que una pedra de les que havien agafat brillava amb intensitat i era d'un color vermellós mig transparent, com si fos un vidre o un diamant. La Inés la va agafar i la va aixecar perquè es reflectís tot el diamant, i de sobte es va obrir un portal màgic. Sense pensar-s'ho dues vegades el van travessar, quan van obrir els ulls van veure que estaven en el mateix lloc que abans, però alguna cosa havia canviat, la ciutat que abans es veia, ja no hi era. De sobre van escoltar uns plors que provenien d'un arbust, es van apropar i van veure un petit drac! Plorava perquè havia perdut a la seva mare. Li van dir que l'ajudarien a trobar-la.

Van buscar per tot el bosc fins que van topar amb una cova i van veure un drac enorme de color vermell que llençava flamarades per la boca de la ràbia. El petit drac, en veure aquella bèstia va córrer ràpidament fins a ella cridant: Mareeeee!! Resulta que aquell ser grandíols era el que estaven buscant. La mare els hi va donar les gràcies per reunir-la amb el seu petit. Encara que estaven feliços per estar junts hi havia una altra cosa pendent de resoldre. La bestiola havia perdut un diamant vermell.

-Ostres!! Però si és el diamant que hem trobat.

Van tornar el seu tresor a la dragona i ella el va partir en trossets perquè cadascú tingués un i d'aquesta manera arribar al regne màgic cada vegada que volguessin i poder visitar als seus nous amics.

Vet aquí un drac, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos!